

101
VUOTTA

Luterilainen
JOULUNUMERO

N:O 7-8 2025 ❄ 1926 – 2025 ❄ 101- VUOSIKERTA

Katso, sinun kuninkaasi tulee sinulle.

Hän tulee. Epäilemättä sinä et mene hänen luoksensa noutamaan häntä; hän on sinulle liaksi korkea ja kaukainen: et sinä ponnistuksillasi, vaivannaölläsi etkä toimellasi pääse hänen tykönsä, ettet voisi kehua omalla ansiollasi ja arvollisuudellasi häntä luoksesi noutaneesi. Ei niin, hyvä ystäväni! Kaikki ansio ja arvollisuus on tässä mitätön! Jumalan täytyy laskea ensimmäinen kivi ja aloittaa sinussa, että sinä häntä etsisit ja rukoilisit. Ellei hän ole saapuvilla, on oma aloittamisesi pelkkää syntiä, jopa sitä suurempaa, kuta suurempiin ja pyhempiin tekoihin ryhdyt, ja sinusta tulee paatunut ulkokultainen. Kysynet, millä tavalla se hurskaaksi tuleminen sitten on aloitettava eli mitä on tehtävä, että Jumala aloittaisi meissä? Minä vastaan: Etkö kuulut, että sinusta itsestäsi yhtä vähän lähtee tekemistä ja aloittamista

MARTTI LUTHER

hurskaaksi tullaksesi kuin kasvaaksesi ja tullaksesi täydelliseksi! Kaikki aloittamisesi on syntiä ja jää synniksi, häikäisköön minkä häikäisee; sinä et voi muuta tehdä kuin syntiä, teet minkä teet. Opi siis tästä evankeliumista, kuinka silloin käy, kun Jumala alkaa tehdä meistä hurskaita, ja mikä on hurskaaksi tulemisen alku. Ei ole olemassa mitään muuta alkua, kuin se, että ”sinun kuninkaasi tulee sinulle” ja aloittaa sinussa. Silloin sinä annat omien tekojesi mennä menojaan ja olet epätoivossa omasta itsestäsi, koska kuulet ja näet kaiken omasi synniksi ja mitättömäksi; silloin sinä alat ottaa vastaan kuningastasi, pitäydyt häneen, avuksihuudat hänen armoaan ja lohduttauut ainostaan hänen hyvyydellään.

*Martti Luther
– Manna Jumalan lapsille*

Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan. (4. Moos. 6:26)

Tämä on lohdutuksen ja lopullisen voiton toivotus ristin, kuoleman, perkeleen ja kaikkien helvetin porttien keskellä sekä maailman ja lihas-samme jäljellä olevien pahojen halujen vallitessa. Vaikka näet Jumala on meille muuttunut armolliseksi, antanut anteeksi synnin ja hallitsee meitä Hengellänsä, niin on meillä kuitenkin vielä käytävänä alituinen sota perkelettä ja jäljellä olevia syntejä vastaan. Kun perkele huomaa, että meillä on Jumalan armollinen sana ja että me olemme temmatut pimeyden valtakunnasta ja tulleet Jumalan lapsiksi, niin hän tulee raivoi-hinsa ja yllyttää meitä vastaan maailman vainoamaan meitä vallallaan ja eksyttämään viisaudellaan. On siis sangen tarpeellista, että Jumala sekä kääntää kasvonsa meidän puoleemme ja antaa meille Hengen, eli niin kuin pyhä Paavali sanoo, Hengen esikoislahjan, että myös jatkaa tätä valistamista, niin että saavutamme Hengen täydellisyyden ja vihdoinkin täydellisen voiton. Ei näet se, joka alkaa, tule autuaaksi, vaan se, joka kestää loppuun asti.

Tästä meidän täytyy oppia, mitä merkitsee se, että Herra kääntää kasvonsa meidän puoleemme. Ajatus on tämä: kun Jumala antaa kasvojensa valkeuden loistaa meille, niin nostattaa perkeleen, maailman ja oman lihamme kiusaus ja vaino sellaisen myrskyn meidän sydämessämme, että meistä tuntuu, kuin kalliin, jumalallisen sanan ihana valkeus olisi laske-maisillaan ja jättämäisillään meidät pimeyteen. Samoinhan usein, vaikka aurinko tosin nousee ihanasti ja valaisee suloisesti, kuitenkin pilvi ja rajuilma nousevat sitä vastaan ja pimittävät sen paisteen, niin ettei enää

näy lainkaan aurinkoa, vaan se on kuin vaipumaisillaan ja rajuilma voit-
tamaisillaan sen. Silloin sopisi sanoa auringolle: pysy vahvana, armas
aurinko, äläkä anna pilvien ja myrskyn sortaa itseäsi ja muuttaa päivää
yöksi, korota ihana valkeutesi kaikkien myrskypilvien ylitse ja säilytä
meille päivä, etteivät pilvet pimeydellensä veisi voittoa. Samoin tässäkin
tämä siunaus tahtoo toivottaa, että Herra Jumala tahtois antaa sanansa
valkeuden koittaa meille ja niin säilyttää se paistamassa sydämeemme
kirkkaammin ja voimallisemmin kuin kaikki perkeleen, kuoleman ja
synnin, epäilyksen, epätoivon, peljästyksen ja kaiken onnettomuuden
kiusaus voivat sitä rasittaa. Jos Jumala ei niin tee, on perkele myrskypil-
vinensä meille liian voimakas ja himmentää ja pimentää meiltä Jumalan
sanan rakkaan, meille koittaneen valkeuden ja ryöstää sen meiltä niin
surkeasti, että tilamme muuttuu pahemmaksi kuin se ennen olikaan, niin
kuin saamme kokea niistä, jotka lankeavat pois sanasta. On tosiaankin
sangen tarpeellista tässä siunata ja rukoilla, huutaa ja toivottaa, että
Jumala tahtois kääntää kasvonsa meidän puoleemme, toisin sanoen,
voimallaan säilyttää kalliin sanansa valkeuden sydämissämme, vastoin
perkelettä, joka tahtoo sortaa ja tukahduttaa meissä Jumalan sanan.

Tämä siunauksen osa sisältää kahdenlaista: kasvojen kääntämisen
ja rauhan. Tässä ei toivoteta ainoastaan, että Herran kasvojen valkeus
vahvistaisi ja lohduttaisi meitä perkelettä vastaan, vaan että Jumala myös
antaisi meille rauhallisen sydämen ja hyvän rohkeuden tämän sodan ja
levottomuuden kestäessä, että me emme ainoastaan kärsisi ja vihdoin
voittaisi, vaan että meillä myös sodan ja levottomuuden riehuessa olisi
rauha, ylistäisimme ja kiittäisimme Jumalaa, emmekä napisisi tai kävi-
si kärsimättömiksi hänen jumalallista tahtoansa vastaan. Näin meidän
sydämessämme vallitsisi rauha, emmekä me kärsimättömiksi käyden
nousisi Jumalaa ja ihmisiä vastaan, vaan pysyisimme rauhallisina ja hil-
jaisina siksi, kunnes lopullinen ja iankaikkinen rauha tulee.

Martti Luther
– Hengellinen virvoittaja

Adventti

Adventti tarkoittaa tulemistä. Adventtiaika puhuu meille Messiaan tulemisesta maailmaan. Se puhuu meille siitä, miten Jeesus, Jumalan Poika, tuli ihmiseksi pelastaaksensa ihmiset synneistään ja sovittaaksensa koko maailman Jumalan kanssa. Tämä aika puhuu meille myös Jeesuksen tulemisesta viimeisenä päivänä tuomitsemaan maailmaa. Mutta adventtiaika puhuu meille vielä kolmannelle

Jeesuksen tulemisesta — Hänen tulemisestaan sydämiimme ja elämäämme armovälineiden kautta.

Kuinka tärkeää on, ettei ainoastaan olla tietoisia Jeesuksen tulemisesta ihmiseksi ja Hänen tulemisestaan viimeisenä päivänä, vaan että myös ollaan tietoisia siitä, miten Hän nytkin tulee Sanan ja Sakramenttien kautta. Tästä hänen tulemisestansa puhutaan paljon Raamatussa. Ennen taivaaseen astumistansa Jeesus sanoi opetuslapsillensa — ja nämä sanat kuuluvat meillekin: *"Katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti."* Hän sanoi myös: *"Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellensä."* Ilmestyskirjassa luemme: *"Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen*

tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan ja hän minun kanssani."

Ei hyödytä Hänen lihaksitulemisensa muistaminen eli joulun viettäminen, jos Häntä ei ole otettu uskossa vastaan sydämeen. Emme ole valmiita Hänen tulemisellensa viimeisenä päivänä, jos Hän ei asu meissä uskon kautta.

Jeesus tahtoo tulla jokaiseen sydämeen, mutta ihmisellä on voima estää Hänen sinne tulemisensa. Älä sinä, ystävä, estä Hänen tulemistaan. Ota Jumalan antamalla voimalla Hänet vastaan, usko Hänessä syntisi anteeksi ja käytä jatkuvasti Hänen armovälineitään, Sanaa ja Sakramenteja, että Hän tämänkin kirkkovuoden aikana voi saapua luoksesi, vahvistaa uskoasi, lohduttaa ja rohkaista sinua.

Rupert Efraimson – Herrani elää!

Lähtö paratiisista

Niin HERRA Jumala ajoi hänet pois Eedenin paratiisista viljelemään maata, josta hänet oli otettu. Hän karkotti ihmisen ja asetti Eedenin paratiisin itäpuolelle kerubit sekä välkkyvän, leimuavan miekan vartioimaan elämän puun tietä. (1 Moos. 3:23-24)

Herra Jumala puhui edelleen: ”*Kunpa hän ei nyt vain ojentaisi kättään ja ottaisi myös elämän puusta ja söisi ja eläisi iankaikkisesti!*”

Keskeytämme tässä, käsittääksemme ensin nämä sanat. Myös Herra Jumala lopetti tässä puheensa ja siirtyi tekoon.

Elämänpuusta puhuimme kohdassa 2:9. Viittaamme siinä sanottuun. Nyt kun Adam oli tullut totelemattomaksi Jumalaa kohtaan ja syönyt hyvän ja pahan tiedon puusta, häneltä kiellettiin sakramentillinen syöminen elämän puusta. Nyt hän ei saanut ojentaa kättään ja ottaa elämän puun hedelmää ja sitä syödä ja elää ikuisesti. Jumalan kuvaksi luomisessa hänelle annettua ikuista elämää ei saisi nyt vahvistaa hänelle, koska hän ei ollut täyttänyt kuuliaisuuden ennakkoehtoa. Hän oli sen menettänyt ja kadottanut. Hän oli langennut kuolemaan. — Se, mitä sanotaan Aadamista, pätee hänen vaimostaankin. Se, että Adam mainitaan tässä, kuten myös seuraavassa, niin silmiinpistävästi, perustuneeseen siihen, että hän oli luomisen kruunu, päämäärä ja päätös, että kaikki, myös vaimo, luotiin häntä varten, että hän on koko ihmissuvun varsinainen alku, kuten myös vaimo oli otettu ja luotu hänestä.

Kuten sanottu, näiden sanojen jälkeen Herra Jumala ryhtyy toimintaan. Hän lähetti Aadamin vaimoineen pois Eedenin puutarhasta, paratiisista. Ihmisen piti nyt viljellä

maata, josta hänet oli otettu voidakseen, kuten Herra Jumala oli hänelle sanonut, elättää siitä itsensä vaivaa nähdessä kovalla ja vaivalloisella työllä koko elämänsä ajan. (1 Moos. 3:17–19). Niin Jumala ajoi Aadamin pois paratiisista. Edenin paratiisista itään Herra Jumala asetti kerubit ja välkkyvän kääntyilevän miekan (alkuteksti) vartioimaan sen tietä. (1 Moos. 2:8). Herra Jumala varusti Paratiisin eteen voimakkaita enkeleitä liekillä kuin kääntyilevällä miekalla, ja sulki sillä tien elämän puulle. Niin Herra Jumala käyttää enkeleitään. (Ps. 104:4; Hepr. 1:7.).

Ihmisiltä suljettiin paratiisi ja elämän puu. Hän oli sen menettänyt. Myöhemmin vedenpaisumus pyyhki sen pois kokonaan.

Mutta kiitos Jumalalle, joka aina pitää sanansa ja että hän on lähettänyt meille syntisille lohdun ja neuvon.

Jumala piti Aadamille ja hänen vaimolleen antamansa sanan. Herra Jumala, iankaikkisen Isän iankaikkinen Poika teki sen ajan täytyttyä, mitä hän oli luvannut paratiisissa syntiinlankeemuksen jälkeen. Hänestä itsestään tuli vaimon Siemen. Hän itse on murskannut perkeleen pään kärsimyksellään ja kuolemaltaan. Hän itse lunasti meidät synnistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta. Hän itse on avannut meille jälleen paratiisin, taivaallisen paratiisin (Luuk. 23:43; 2 Kor. 12:4).

*Koko kristillinen oppi 1 Moos 1–5:ssä
Carl Manthey-Zorn – Ote luvusta 18*

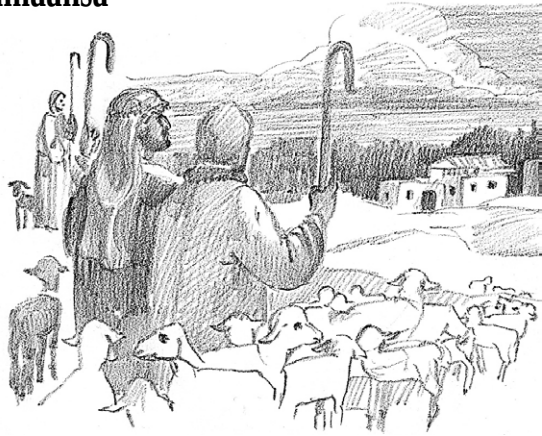
Paimenet vartioivat laumaansa

”Sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa.”

(Luuk. 2:8)

Jumala toimii toisin kuin me ajattelemme. Joulu-aatto tuo sen ilmi selvemmin kuin mikään muu hetki maailman historiassa. Jos me olisimme saaneet järjestää Jumalan Pojan vastaanoton, olisimme varmaankin järjestäneet juhlakulkueet, torvisoitokunnat ja maan mahtavat häntä tervehtimään. Mutta mitään sellaista ei ollut jouluyönä. Jumalan Poika on sylivauva ja maailman tärkein perhe viettää yönsä tallissa. Enkeli puhuu paimenille. Taivaasta saapuu kuoro Beethemien kedolle laulamaan ylistysvirttä Jumalalle. Pimeys peittää maan ja ihmiset nukkuvat.

Eivät kuninkaat, eivät edes kirkon päämiehet ja johtajat vaan alhaiset, vaatimattomat paimenet kuulevat enkelkuoron taivaalliset sävelet, ja heille ensin julistetaan tuo ikuinen evankeliumi: *”Älkää pelätkö; sillä katso, ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa.”* Vapahtaja, anteeksiantaja on saapunut. Hän tulee yhä kaikkien niiden iloksi, jotka hänet ottavat vastaan.

On jouluaatto. Kellot soivat, sävelet helkkyvät, valot loistavat, lasten silmät säteilevät, lahjapaketteja avataan; kiitetään, iloitaan koristetun kuusen, elämän vertauskuvan ympärillä. Avatkaamme myös Jumalan lahjakäärö, joka on kääritty Raamatun sanaan! Näin sanomattoman ihmeellinen, äärettömän kallis, näin kuvaamattoman kaunis on Jumalan lahja! Meille, sinulle ja minulle annettu. Viritkoot siis kiitoksemme, riemuitkoot sydämemme. Tämän lahjan tähden me olemme tulleet puhtaammiksi kuin valkein lumi ja rikkaammiksi kuin kaikki maailman aarteet. Yhtykäämme siis kiitosrukoukseen enkelten kanssa: *”Jumalan on kunnia korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joihin hänellä on mielisuosio!”*

Amen.

*Hartauskirjasta
Voimattomalle voimaa
– Joulukuun 24. päivän teksti*

Uusi taivas ja uusi maa

Katso, minä luon uudet taivaat ja uuden maan. Entisiä ei enää muisteta, eivätkä ne enää ajatukseen astu. (Jes. 65:17)

Näin Jumala ennustaa profeetta Jesajan kautta. Ja uudestaan hän sanoo: *»Niin kuin uudet taivaat ja uusi maa, jotka minä teen, pysyvät minun kasvojeni edessä, sanoo Herra, niin pysyy teidän siemenenne ja teidän nimenne»*, Jes. 66:22. Samoin apostoli Pietari, puhuttuaan taivaan ja maan katoamisesta Herramme Jeesuksen toisessa tulemisessa, lausuu: *»Hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu»*, 2 Piet. 3:13. — Johannes, pyhä näkijä, kirjoittaa: *»Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet»*, Ilm. 21:1. Apostoli Paavali kirjoittaa: *»Itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapautteen»*, Room. 8:21. — Tullessaan tuomiolle Herra Jeesus on tuova rakkaalle seurakunnalleen lopullisen iäisen lahjan. Kaikille niille täällä eläneille, maailman alusta viimeiseen hetkeen saakka, jotka ovat uskoneet häneen, on hän antava uuden taivaan ja uuden maan. Silloin entisiä ei enää muisteta, eivätkä ne enää ajatukseen astu. Uusi taivas ja uusi maa jäävät iäti olemaan samoin kuin lunastettu seurakuntakin. Niissä asuu vanhurskaus. Uusi luomakunta tulee osalliseksi Jumalan lasten iha-

nasta vapaudesta, joka on vapautta turmeluksen orjuudesta ja taivaallista kirkkautta. Siinä on oleva iäinen ilo ja autuus. Taivas laskeutuu maan päälle, maa kohotetaan taivaaseen ja yhdistetty taivas ja maa on oleva meidän paratiisimme. Oi, miten suuria armollinen Jumala on valmistanut meille!

Rukoilkaamme.

Oi, Herra, minun Jumalani, sinä täytät minut ihastuksella. Saanko minä tämän kaiken nähdä, omistaa ja sitä iäti nauttia? Aivan varmaan saan, sillä sinä olet sen luvannut ja sinä pidät lupauksesi, sinä totuudellinen ja kaikkivaltias Jumala. Auta, Herra, että minä aina pysyisin siinä joukossa ja siinä seurakunnassa, jolle olet antanut nämä suuret ja ihmeelliset lupaukset, että minäkin saisin ylistää ja iäti ihailla sinun kaikkivoipaa armoasi.
Aamen.

Carl Manthey-Zorn
— Täksi päiväksi

Jeesus-lapsen maailmaan tulemisesta

Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan luona. Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä on syntynyt. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. Ja valkeus loistaa pimeydessä, mutta pimeys ei ottanut sitä vastaan. Oli mies, Jumalan lähettämä. Hänen nimensä oli Johannes. Hän tuli todistamaan todistaakseen valkeudesta, että kaikki uskoisivat hänen kauttaan. Hän ei ollut se valkeus, vaan hän tuli todistaakseen valkeudesta. Todellinen valkeus, joka valaisee jokaista ihmistä, oli tulossa maailmaan. Maailmassa hän oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, mutta maailma ei tuntenut häntä. Hän tuli omiensa luo, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi vallan tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä eivätkä lihan tahdosta eivätkä miehen tahdosta, vaan Jumalasta. (Joh. 1:1-14).

Kuka tämä lapsi on

Tämä teksti on erittäin sopiva tutkisteltavaksi Jeesuksen syntymäjuhlan aikana. Totta kyllä, ettei siinä Jeesus-nimeä mainita, mutta siinä käytetään tästä Seimen Lapsesta kahta muuta paljon puhuvaa ja kuvaavaa

nimeä. Häntä kutsutaan Sanaksi: Sanotaan *"Sana tuli lihaksi"*. Tämä nimihän sopii Hänelle mainiosti. Mehän sanojen kautta tulkitsemme ajatuksemme toisille. Niin Jeesus, syntynyt Isästä iankaikkisuudessa, ilmaisee meille mitä meidän tulee Jumalasta tietää. Tekstissämme Jeesusta kutsutaan myös valkeudeksi. Johannes kirjoittaa: *"Totinen valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan."* Kuinka sopiva nimi tämäkin on tälle Lapselle, joka kärsimisellään ja kuolemallaan sovitti maailman Jumalan kanssa. Syntiset ihmiset, jotka luonnostansa ovat hengellisessä pimeydessä eivätkä ymmärrä mitä heidän rauhansa kuuluu, pääsevät valkeuteen. Uskon kautta Häneen he käsittävät sen tosiasian, että heille on Hänessä anteeksiantamus synneistänsä. He ovat autuaita Jumalan lapsia ja tervaan perillisiä.

Siis vaikka Johannes ei tekstissämme mainitse Jeesus -nimeä, hän kyllä puhuu meille siitä Lapsesta, jonka syntymäjuhlaa jouluna vietämme. Hän tarjoaa meille tästä Lapsesta erittäin lohduttavia tietoja. Ensin hän sanoo meille, että tämä Lapsi on aina ollut olemassa. Tekstimme alkaa sanoilla: *"Alussa oli Sana"*. Huomatkaa, ettei tekstissämme sanota, että tämä Sana luotiin, tai että Hän syntyi. Sanotaan, että Sana oli. Tämä tarkoittaa sitä,

että Sanalla ei ollut alkua — Hän on ollut olemassa jo iäisytydessä. Hän oli läsnä jo silloin, kun luomistyö tapahtui ja Hänen kauttansa luomistyö tapahtui niin kuin tekstimme todistaa. Johannes kirjoittaa: Kaikki on saanut syntynsä Hänen kauttaan ja ilman Häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Siis vaikka niin monet väittävät ja opettavat, että Jeesus sai alkunsa Betlehemissä syntyessään — ja tätä mieltä ovat kaikki ne, jotka kieltävät neitseellisen syntymän, jotka järjen mukaan selittävät kaikki Jeesuksen ihmetyöt — me emme yhdy heidän kanssaan tunnustamaan tätä sielun tuhoavaa oppia. Me päinvastoin pidämme lujasti kiinni Raamatun selvästä opeutuksesta, että Sana, Jeesus Kristus, totinen valkeus, on ollut olemassa jo iäisytydestä, että Hänen kauttaan kaikki on saanut syntynsä ja me jatkuvasti laulamme:

Ah, Herra, joka
kaikki loit,
Kuin alentaa
noin Itses voit,
Ja tulla halpaan
seimehen,
Heinille härkäin,
juhtien.

VK 1938, n:o 21:5.

Mutta joku kysyy: Jos Jeesus on jo ollut olemassa iäisytydestä saakka, mitä sitten tapahtui siellä Betlehemissä? Tekstimme vastaa tähän kysymykseen sanoen: Sana tuli lihaksi. Jeesus Kristus otti päällensä ihmismuodon sinä yönä kaksituhatta vuotta sitten, toisin sanoen Hän tuli ihmiseksi. Hän jätti taivaan kirkkauden ja kunnian ja tuli veljeksemme. Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli Häinkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, sanoo Hebrealaiskirjeen kirjoittaja. Näin tapahtui siellä Betlehemissä sinä ensimmäisenä jouluyönä, Sana tuli lihaksi. Kristus tuli ihmiseksi. Sen tähden enkelit lauloivat, sen tähden paimenet kiirehtivät Betlehemiin ja sen tähden tähti ilmestyi taivaalle.

Ja todella enkeleillä oli syytä laulaa, paimenilla oli syytä iloita ja tietäjillä oli syytä tuoda lahjoja.

Sillä itse Jumala oli tullut ihmiseksi. Tekstissämme sanotaan: Ja Sana oli Jumalan tykönä ja Sana oli Jumala. Ei Jeesus muuttunut ihmiseksi — Hän pysyi Jumalana. Betlehemin seimessä makasi sinä muistorikkaana yönä siis Jumalihminen, Jumala ja Ihminen liitettyinä yhdeksi persoonaksi. Tätä ei voi järkemme käsittää. Sanomme Paavalin kanssa: Ja tunnetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Hän, joka on ilmestynyt lihassa, vanhurskautunut hengessä, näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanain keskuudessa, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen. Mutta vaikka järkemme ei voi tätä suurta totuutta käsittää, me uskomme sen, koska Sana niin sen meille todistaa. Sana tuli lihaksi! Tästä olemme varmoja!

Miksi hänen syntymäänsä tarvittiin

Mutta varmaan täytyi olla hyvin tärkeä syy, miksi Isä lähetti Poikansa maailmaan — ja niin olikin. Tämä syy käy ilmi seuraavista tekstimme sanoista: Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. Ja valkeus loistaa pimeydessä ja pimeys ei sitä käsittänyt. Maailman kansat tarvitsivat elämää, todellista elämää ja valkeutta — maailma tarvitsi pelastusta. Sen tähden Isä lähetti Poikansa maailmaan pelastamaan maailmaa synneistään, pelastamaan syntisiä siitä iankaikkisesta rangaituksesta, jonka olivat synneillänsä ansainneet. Ensimmäisessä epistolassaan Johannes kirjoittaa: Isä

on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi.

Tarvitseeko maailma pelastusta? Monet nauravat ja jotkut loukkaantuvat, kun sanomme Raamatun perusteella, että ihminen on aivan turmeltunut luonnostaan, ettei hänessä ole mitään hyvää eikä hän voi itseään pelastaa. Mutta onko kenelläkään syytä nauraa ja loukkaantua? Eikö viimeinen maailmansota ja kaikki se mikä tapahtui sodan johdosta, todista, että ihmisyydän on turmeltunut? Eivätkö ne monet särkyneet kodit täällä maassamme, ne rikokset ja ne synnit, monet niin häpeällisiä, ettei niitä edes voi mainita. — Eivätkö ne murhat, aviorikokset ja varkaudet, joista saamme joka päivä kuulla, todista, että ihmisyydän on turmeltunut, ettei ihminen ole paremmaksi tullut, vaan että hän jatkuvasti tarvitsee pelastusta.

Mutta ei tarvitse kaukaa etsiä todisteita siitä, että ihmiskunta tarvitsee pelastusta, tarvitsee valkeutta. Sinä ja minä löydämme tällaisia todisteita omista sydämistämme. Kun seisot nyt hengessä seimen luona, kysyn sinulta: Voitko sanoa, että kaikki sydämesi ajatukset ovat puhaita ja pyhiä, vai onko sydämessäsi vihasta johtuvia ajatuksia, onko sielä itsekkyyttä, kateutta, katkeruutta, onko siellä pahoja himoja, nytkin tänä iloisena jouluaikana? Eikö asia ole niin, että kaikenlaiset synnit ja pahat teot, jotkut salaisia, jotkut julkisia, ovat elämäsi saastuttaneet? Jotkut voivat puhua ihmisen luon-

nollisesta hyvyydestä, mutta sanon sinulle, Jumalan Sanan perusteella, että ihminen on luonnostaan paha, hänen sydämensä on turmeltunut.

Jos ihmiskunta oli tuleva pelastetuksi, täytyi pahuuden voimat voittaa ja pahuus täytyi poistaa elämästämme. Jumalan lain täytyi tulla täytetyksi, Hänen vanhurskauden vaatimuksensa tyydytetyksi, helvetin voimat voitetuksi. Kuka pystyi tähän yli-inhimilliseen tehtävään? Ei kukaan ihminen voi sielua pelastaa. Se on liian kallis. Psalmista sanoo: Kukaan ei voi veljeänsä lunastaa eikä hänestä Jumalalle sovitus maksaa. Sillä hänen sielunsa lunastus on ylen kallis. Jumalan Pojan täytyi tehdä se, mikä oli inhimillisesti mahdotonta, vaan mikä oli maailman kansoille luvattu. Hänen täytyi tulla lihaksi, ottaa orjan muoto ja ottaa päällensä meidän kaikkien synnit, vapauttaakseen meidät kiroavasta syyllisyydestä ja iankaikkisesta rangaistuksesta. Kiitos olkoon Jumalan: Sana tuli lihaksi. Jeesus tuli veljeksemme, tuli pelastamaan meidät, tuli ansaitsemaan meille anteeksiantamuksen, elämän ja autuuden. Hän suoritti täysin riittävän lunastustyön meidän edestämme. Kaikki Jumalan vanhurskauden vaatimukset tulivat täytetyiksi. Laki on nyt täytetty edestämme, iankaikkinen rangaistuksemme on kärsitty, veri on vuodatettu. Golgatalla on Jumalan Poika henkensä antanut ja on voitollisesti herännyt kuolleista kolmantena päivänä. Oi mikä suuri

ilo on minulla, kun saan varmuudella Jumalan Sanan perusteella sanoa: Seimen Lapsi on suorittanut sen suuren tehtävän, jota varten Hän maailmaan tuli. Hän on meidän syntiemme sovitus eikä ainoastaan meidän, vaan koko maailman syntien sovitus. Sinun syntivelkasi on maksettu, sinut on lunastettu, sinut on vanhurskautettu — syntisi on kaikki pesty pois Jeesuksen veressä.

Todella, niin kuin tekstissämme sanotaan, tämä seimen Lapsi oli täynnä armoa ja totuutta. Se oli armoa, että Hän rakkaudesta meihin kurjiin syntisiin, jotka ansaitsimme ainoastaan Jumalan vihan ja rangaistuksen, tuli lihaksi, kärsi ja kuoli puolestamme. Se on armoa, että Hän sanoo meille: *”Tulkaa minun tyköni kaikki työätekevät ja raskautetut ja minä annan teille levon”*, että Hän käskää meidän tulla Hänen luoksensa sellaisina kuin olemme, köyhinä, kurjina, eikä vaadi meiltä mitään maksua, niin, että Paavali voi kirjoittaa: *”Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta — se on Jumalan lahja — ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi.”* Ehkä tämä on monelle vaikeaa uskoa juuri sen tähden, että täällä maailmassa täytyy kaikesta hinta maksaa ja sen tähden että se, mikä on arvokasta, on aina niin kallista. Kiitä Jumalaa, ystävä siitä, että pelastuksesi on vapaa armolahja Jumalalta. Siitä on jo täysi hinta maksettu. Sinä et voi siihen hintaan mitään lisätä. Jeesus on maksanut täy-

dellisen hinnan siitä paikasta, joka on sinua varten valmiina taivaassa. Vaikka siis olet köyhä, vaikka sinua ei monikaan täällä maailmassa huomaa, kuitenkin ei kukaan ruhtinas, tai presidentti, ei kukaan kansan johtaja, saa sen kalliimpaa joululahjaa, kuin sinä saat, kun Jeesus on omanasi. Saadaksesi tämän lahjan omaksesi, sinun ei tarvitse muuta, kuin katuvaisena syntisenä ottaa se vastaan uskon kädellä. Ei tarvitse muuta kuin tunnustaa: minä olen suuren suuri syntinen, mutta Kristus on minun Vapahtajani.

Tämä lihaksi tullut Sana on todella täynnä armoa ja Hän on myös täynnä totuutta. Hänen Sanansa pitää paikkansa, se ei muutu. Siihen saamme luottaa. Sen, mitä Hän on meille sanonut Jumalasta, itsestään, taivaasta ja iäisyydestä, on täyttä totuutta.

Miten häneen suhtaudutaan

Tekstimme kautta meille on tarjottu ihmeellisiä ja lohduttavia tietoja tästä Lapsesta, jonka syntymäjuhlaa jouluna vietämme. Mutta tekstissämme puhutaan myös siitä, miten tämä Lapsi otetaan vastaan täällä maailmassa. Tämä puhe ei ole iloista eikä lohduttavaa, vaan se on ikävää. Johannes kirjoittaa: *”Ja valkeus loistaa pimeydessä ja pimeys ei sitä käsittänyt... Maailmassa hän oli, maailma on hänen kauttansa saanut syntynsä, eikä maailma häntä tuntenut; Hän tuli*

*omiensa tykö, eivätkä hänen oman-
sa ottaneet Häntä vastaan.”*

Sana oli maailmassa jo ennestään kuin Hän näkyvässä muodossa tänne tuli. Kaikki Vanhassa Testamentissa olevat Jumalan ilmoitukset ja ennustukset olivat Jumalan ääniä; Hän puhui kansalleen Poikansa Jeesuksen kautta. Mutta alusta asti on ollut vain muutamia, jotka ovat Sanaa kuunnelleet, jotka ovat valkeuden käsittäneet. Ja kun Jeesus syntyi, vain pieni joukko iloitsi siitä, että valkeus oli vihdoinkin maailman pimeydessä loistanut. Suurin osa kansasta loukkaantui Häneen. Kun Hän maailmaan tuli, Hänen kehtonsa oli heille loukkaus. Kun Hän maailmasta lähti, he loukkaantuivat Hänen ristiinsä. He eivät tahtoneet Hänen armoansa, koska he tyytyivät omaan vanhurskauteensa. Valkeus, totuus, pelastus hylättiin. Johannes, Jeesuksen edelläkävijä, joka voimakkaasti todisti tulevasta valkeudesta, teloitettiin. Jeesus ristiinnaulittiin.

Asia on samoin tänäkin päivänä. Hän tuli omiensa tykö, eivätkä hänen omansa ottaneet häntä vastaan. Taas tämän joulun aikana Hän vierailee omiensa luona, niiden luona, jotka Hän itse on luonut ja lunastanut. Monet saavat kuulla sen ilosanoman, että heille on syntynyt Vapahtaja, mutta kuinka monet ottavat tämän sanoman vastaan sydämissään? Kuinkahan monessa kodissa tämä sanoma

otetaan vastaan kuulevin korvin ja uskovin sydämin? Kuinkahan monissa kodeissa joulun tosi valo vielä loistaa sen jälkeen, kun kuusen valot sammutetaan? Hän tulee omiensa luokse. Hän kolkuttaa sydänten ovella ja sanoo: Poikani, anna minulle sydämesi. Kuinka moneen sydämeen Hän todella pääsee? Kuinka ikävää, että valkeus on tullut taivaasta, mutta maailma on valkeuden hyljännyt.

Ja miksi maailma hylkää valkeuden? Sen tähden, että synti rakastaa pimeyttä. Maailma ei tahdo luopua synneistään ja elää valkeudessa. Siis on totta tänäänkin, että Kristus tuli omiensa luo, vaan hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. Kuinka ikävää, koska ilman Jeesusta sielu on pimeydessä ja pimeys täällä maailmassa johdattaa iankaikkiseen pimeyteen.

Mutta Jumalan armosta on aina ollut niitä, jotka ovat ottaneet Sanan vastaan. Tekstissämme sanotaan: *"Mutta kaikille niille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä."* Oi kuinka suuri on Jumalan armo! Hän antaa voiman tulla Jumalan lapsiksi, Hän antaa voiman uskoa. Ja tiedämme, että Hän tahtois antaa tämän voiman jokaiselle syntiselle, sillä Hänen tahtonsa on, että kaikki pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. Jokaiselle Hän siis sanoo: Usko, omista ne siunaukset jotka sinulle on ansaittu

ja jotka tarjotaan sinulle vapaana armolahjana.

Ja kuinka onnellinen on hän, joka Jumalan armosta uskoo Jeesukseen. Hän ei ole enää pimeydessä, vaan hän on päässyt ihmeelliseen valkeuteen. Missä Kristus loistaa, siellä on valkeus ja elämä. Tämä valkeus poistaa sydäimestä synnin, kuoleman ja helvetin pelon. Se antaa rohkeutta ja voimaa taistella syntiä vastaan ja vaeltaa evankeliumin valossa.

Tahdon siis nyt lopussa tri Walterin sanoin sanoa sinulle rakas kanssalunastettu:

Älä enää sano: *"Miten minä tulisin Jeesuksen luo?"* Katso, Jumala on tullut sinun luoksesi ja siis sinä olet jo Hänen kanssansa; usko se vain ja saat sen kokea. Älä sano: *"Miten pääsen vapaaksi synneistäni?"* Katso, syntisi on jo otettu pois sinulta. Betlehemin Seimen lapsi on ottanut ne päällensä ja kantanut ne pois Jumalan edestä, usko tämä ja saat sen kokea. Älä sano: *"Miten Jumala minuun suhtautuu?"* Katso, Jumala on jo vastannut tähän kysymykseen Betlehemissä. Siellä Hän on todistanut rakastavansa sinua sellaisella tavalla, että enkelit huutavat ilosta ja helvetti vapisee. Siellä Hän on antanut sinulle parhaimpansa ja rakkaimpansa — kalteimman aarteensa, ainosyntyisen Poikansa. Aamen.

Rupert Efraimson, 1961

Monen ahdistuksen kautta

Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat. (Ps. 126:5)

Lunastetuille kuuluu sekin, että heidät syöstään suureen ahdistukseen, niin kuin tämä raamatunlause sanoo: *”Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan”* (Apt. 14:22). Siksi kristinuskoa nimitetään nimenomaan pyhän ristin opiksi. Joka tahtoo nähdä oikean kristityn kuvan, katselkoon Jobia. Mitä meidän siis tulee tehdä? Jos me tahdomme periä iankaikkisen elämän, niin meidän on alistuttava siihen; jos me tahdomme tunnustaa lunastustamme ja Lunastajaamme Jeesusta Kristusta, niin meidän tulee tietää, että on olemassa sellaisia, jotka väijyvät tätä meidän vanhurskauttamme ja iankaikkista elämäämme. Sen tähden meidän on valmistauduttava ahdistukseen ja käännettävä selkämme kynnettäväksi, niin kuin 129. psalmi sanoo. Täytyyhän jokaisen, joka tunnustaa olevansa

kastettu ja tahtoo itseänsä pidettävän kristittynä, varmaan päätellä, että hän ei ole Herraansa Kristusta parempi. Meidän on näet tultava Jumalan Pojan kuvan kaltaisiksi. Kun nyt Kristus on kantanut orjantappurakruunua, emme me saa ajatella, että meidän päähämme painettaisiin ruususeppele. Katso siis, kuinka viheliäinen on lunastetun kristityn muoto! Hän on täynnä syntiä, murhetta ja kuolemaa, siitä syystä hän ei miellytä itseänsä. Sitä paitsi on hän myös Lasaruksena rikkaan miehen ovelta; hän on myös Jobin tavoin epälukeisten vaarojen ja kovan onnen kolhujen ahdistama.

Nyt sanonet: kuka siis tahtoisi olla kristitty? Älä kuitenkaan kiinnitä huomiota vain kärsimiseen ja vaivaan, vaan katso hedelmää, joka siitä seuraa: *”Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat”*. Mitä suloisempaa voisikaan tapahtua niille, jotka kantavat Kristuksen ristiä? Saatana kiusaa uskoamme ja saa meidät nurisemaan Jumalaa vastaan tai ahdistaa meitä murheella, niin että emme tiedä, mitä me teemme tai missä olemme; yhtä kaikki pysyy totena,

että me olemme pyhät ja lunastetut. Kuitenkin me tunnemme kiusauksen hengessämme ja lihassamme. Lisäksi tulevat ajallisetkin asiat: vastustajat soimaavat meitä, levittävät meistä valheita ja etsivät epälukeisia tilaisuuksia vahingoittaakseen meitä. Kun tätä saamme kokea, sydämemme lyö levottomasti ja huutaa: Herra, armahda meitä! Tätä kaikkea Pyhä Henki nimittää kyynelin kylvämiseksi. Kristityn tulee olla sellainen kylvö mies, joka ei kylvä nauraen, vaan katkeralla murheella ja itkien. Sana ”kylvää” tarkoittaa siis Jumalaa pelkääväisten koko elämää, kaikkea, mitä he kutsumuksessaan tekevät; se on ikään kuin siemenenä tulevaisuuteen elämään, joka meillä on toivossa. Me olemme näet autuaat ja kuoleman voittajat, kuitenkin toivossa. Niin kauan kuin me vaellamme tässä elämässä, me olemme murheen laaksoissa, niin kuin Kristus sanoo: *”Te joudutte itkemään ja valittamaan, mutta maailma on iloitseva; te tulette murheellisiksi, mutta teidän murheenne on muuttuva iloksi”* (Joh. 16:20). Olkaamme kuitenkin lohdutetut, sillä mitä enemmän kyynelitä, sitä enemmän iloa ja riemua siitä on kasvava. Keskätkäämme siis ja toivokaamme, että saamme niittää iankaikkisen ilon tästä ahkerasta kylvöstä, jota on kestänyt lyhyen ajan.

Martti Luther
– Hengellinen virvoittaja

Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava nimi Immanuel, mikä käännettynä on: Jumala meidän kanssamme. (Matt. 1:23)

Mietipä siis tämän johdosta, minkälainen sydän jumalallisella majesteetilla lieenee sinua kohtaan, kun hän sulasta laupeudesta ja surkeuttasi ja suurta kurjuuttasi säälien, ilman omaa ansiotasi, vieläpä synnissä ollessasi, lähettää sinulle oman, ainoan Poikansa, panee hänet neitsyen helmaan ja sanoo sinulle: Katso, tämä on minun rakas Poikani, joka sinulle syntyneenä ja annettuna on vapahtava sinut synneistäsi, joka on oleva sinun turvasi, apusi ja autuutesi — niin, sanon minä, kun hänellä on tällainen sydän sinua kohtaan, niin ajattele, tahtoisitko sinä tahi joku toinen ihminen, jotka

kuitenkin kaikki olette syntisiä, vahingoittaa sitä, jolle olet lahjoittanut oman ainoan poikasi kaikkine perintöineen? Tahtoohan siis Isä Poikansa kautta, joka on meille syntynyt ja annettu, osoittaa meille pelkkää jumalallista armoa, armahtamista ja rakkautta. Hänet annetaan kuitenkin ainoastaan niille, jotka ottavat hänet vastaan ja haluavat saada häneltä lohdutusta ja iloa. Tällä suurella lahjalla ja hyvyydellä Jumala vakuuttaa ja aivan julkisesti osoittaa, ettei hän enää tahdo meihin vihastua eikä meitä tuomita.

Martti Luther
– Mannaa Jumalan lapsille

Psalmi 24:

Tulevan Messiaan, kunnian kuninkaan tervehtiminen

Tämä Daavidin psalmi on adventtipsalmi. Sanotaan, että sitä laulettiin ensimmäisen kerran, kun liitonarkki tuotiin Siionin vuorelle. Arvellaan, että tämän ensimmäinen laulaminen tapahtui joko silloin, kun Daavid nouti liitonarkin Kirjat-Jearimista (1 Sam. 7:1, 2 Sam 6) ja pani sen toistaiseksi teltaan, jonka hän oli antanut pysyttää sitä varten, tai sen jälkeen, kun se oli otettu sotaan mukaan, ja tuotiin takaisin (2 Sam. 11:11).

Tästä psalmista sanotaan myöhemmin tulleen Vanhan testamentin adventtipsalmi, jota laulettiin luvattun Messiaan kunniaksi (Mal. 3:1). Uskomme Daavidin kirjoittaneen tämän psalmin sellaiseksi adventtipsalmiksi heti Pyhän Hengen vaikutuksesta (2 Piet. 1:21).

Ota nyt eteesi Mal. 3:1-7. Malakia, Vanhan testamentin viimeinen profeetta, ennustaa: *”Joutuin temppeliinsä on tuleva Herra, jota te etsitte, ja Liiton enkeli, jota te rakastatte. Katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot.”* (Mal, 3:1)

Tällä tarkoitetaan luvattua Messiaasta, Herraa Jeesusta

Kristusta. Häntä sanotaan *”Liiton enkeliksi”*,

Uuden liiton lähettilääksi ja toteuttajaksi.

(1 Joh. 4:14, Hepr.

7:22). Pyhä Henki profetoi edelleen

Malakian kautta, että ainoastaan

ne, jotka Herra Kristus on puh-

distanut, ottavat

vastaan hänet, Herran Kristuksen, ja tulevat osallisiksi hänen tuomastaan pelastuksesta. (Mal. 3:2-5) Herra Sebaot sanoo tämän, eikä hän valehtelee. Herra Kristus on varmasti tuleva ja toimiva, kuten juuri sanoin. Jae 6. Hän sanoo, että juuri siksi meidän tulee kääntyä. Jae 7.

Tässä psalmissa Henki sanoo Daavidille, mitä hän 600 vuotta myöhemmin sanoi Malakialle. Ylösnoussut Kristus sanoo opetuslapsilleen: *"Tätä tarkoittivat minun sanani, jotka puhuin teille ollessani vielä kanssanne, että kaiken pitää käydä toteen, mikä minusta on kirjoitettu Moosesen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa... Niin on kirjoitettu, ja näin Kristuksen piti kärsiä ja kolmantena päivänä nousta kuolleista, ja että mielenmuutosta syntien anteeksiantamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille alkaen Jerusalemistä."* Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään Kirjoitukset. (Luuk. 44:44-45)

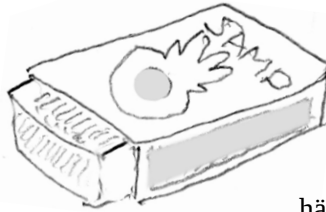
Saameko antaa uudempien selittäjiemme meitä miellyttävän selityksen nojalla samalla ilmaista psalmia tutkiessamme sen laulamisen tavan? Psalmin voisi silloin laulaa adventtiaikana seurakunnissamme samoin.

Kuorolaulu:

"Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat. Sillä hän on perustanut sen merien yläpuolelle, vahvistanut sen virtojen ylle." (Ps. 24:1-2)

"Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan luona. Kaikki on saanut syntynsä hänen kautta, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä on syntynyt... Sana tuli lihaksi ja asui keskellämme, ja katselimme hänen kirkkauttaan, sellaista kirkkautta, kuin Aionisyntyisellä on Isältä, ja hän oli täynnä armoa ja totuutta." (Joh. 1:1.3, 14). "Sana" on Jumalan Isän iankaikkinen Poika, Jumala Jumalasta.

Tulitikkurasia

Tämä kertomus on tositarina Suomesta 1930-luvulta. Perheissä oli tuolloin tyypillisesti kymmenen lasta. Äidit eivät käyneet töissä, joten elettiin vain isän palkalla. Talot lämmitettiin puu-uuneilla ja ruokaa valmistettiin puuhelloilla. Tulitikkuja käytettiin siis paljon, mutta lapsia oli ankarasti kielletty koskemasta tulitikkuihin. Yhä vielä syttyy tulipaloja lasten tulitikkuleikeistä.

Kerttu oli perheen lapsikatraan vanhimmaasta päästä. Lapset auttoivat vanhempia, minkä osasivat. Niinpä Kerttu saattoi käydä kaupassa. Kauppias antoi joskus hakijalle palkaksi karamellin. Kerttu ei kuitenkaan syönyt saamiaan karamelleja itse, vaan hän pani ne tulitikkurasioihin joululahjoiksi nuoremmille sisaruksilleen.

Kerran Kerttu näki, että yksi tulitikkurasia oli tyhjentynyt. Hän huomasi tilaisuutensa saada taas yksi rasia joululahjoihinsa ja napasi sen. Perheen isä ei tiennyt, että rasia oli tyhjä, mutta huomasi yhden rasian puuttuvan. Seurasi ankara kuulustelu, kuka oli sen ottanut. Kerttu ei uskaltanut tunnustaa tekoaan, vaikka hänellä olisi ollut vain hyvä tarkoitus. Kun kukaan lapsista ei tunnustanut, isä päätteli, että syylinen oli Kertun veli, Kaarlo. Kaarlo sai tästä syyttömänä selkäsaunan.

Tuo asia vaivasi Kerttua vuosikausia. Hän katui, ettei uskaltanut sanoa totuutta, mutta hän ei myös-

kään osannut korjata sitä, mitä siitä seurasi. Veljelleen hän sai sen tunnustettua joskus nuoruudessa. Veli oli unohtanut koko tapahtuman, eikä ollut siitä Kertulle vihainen. Isälleen Kerttu kertoi asiasta vasta aikuisena. Olihan isäkin menetellyt väärin rangaistessaan syytöntä.

Lapsena meille opetettiin, että totuuden salaaminen on valehtelemista. Nykyään lapsilla on varmasti paljon tilanteita – he näkevät koulu-kiusaamista jne., mutteivät uskalla kertoa totuutta kellekään aikuiselle. Toisaalta kännykät ja niiden avulla napatut videot jopa arkaluonteisista asioista on helppo levittää kaikkien tietoon. Jumalan 8. käsky, älä sano väärää todistusta lähimmäisestäsä, on yhä voimassa ja todella ajankohdainen. Luther selittää käskyä näin: *”Meidän tulee pelätä ja rakastaa Jumalaa niin, ettemme valehtele lähimmäisestämme emmekä häntä petä, panettele tai saata huonoon maineeseen, vaan puolustamme häntä, ajattelemmme ja puhumme hänestä hyvää ja käännämme kaiken parhain päin.”*

Kerttua vaivasi vuosikausia, kun hänen veljensä oli saanut kärsiä syyttömänä hänen tähtensä. Jeesus, meidän veljemme, kärsi syyttömänä meidän kaikkien pahojen puheidemme, tekojemme ja laiminlyöntiemme edestä. Hän ei meitä syytä, eikä rankaise, vaan Hän antaa katuville anteeksi.

EV

Sijaa Jeesukselle

”Heille ei ollut tilaa vierashuoneessa.”

(Luuk. 2:7)

Beetlehemissä oli tungos. Sijaa ei ollut ihmisasunnoissa. Joosef ja Maria saivat yöpaikan eläinten vajassa. Siellä he olivat eristettyinä, kuin pihlossa uteliaalta yleisöltä. Niin oli Isän tahto.

Vaikka Jeesus on totinen Jumala totisesta Jumalasta, valkeus valkeudesta, hän tulee veljeksemme näin syvässä alennuksessa.

Hän syntyy ihmisen lapseksi, että me syntyisimme Jumalan lapsiksi.

Hän syntyy neitsyestä, että me syntyisimme Jumalasta.

Hän tulee maan pimeyteen, että me pääsisimme Jumalan valkeuteen.

Hän tulee kärsimyksiin ja kuolemaan, että meillä olisi täydellinen ilo ja iankaikkinen elämä.

Hänelle ei ollut sijaa ihmisasunnossa ja kuitenkin hän on valmistunut meille sijaa taivaan asunnoissa.

Vierashuone, matkustavaisten tilapäinen asunto oli häneltä suljettu, kun hän saapui maailmaan.

Mutta, kun hän menee takaisin Isän luo, meille ovat taivaat avoinna. Meillä on vapaus mennä kaikkein pyhimpään hänen verensä kautta.

Miten on meidän laitamme tänä jouluna? Onko Jeesukselle sijaa kodissamme, elämässämme? Ensintäytyy hänelle olla sijaa sydämissämme. Hän sanoo: *”Katso, seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee ääneni ja avaa oven, käyn sisälle hänen luokseen ja aterioin hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.”* Ilm. 3:20. Sydän aukenee, kun ensin kuullaan hänen äänensä. Hän kolkuttaa elämän monissa tapahtumissa, että hiljentyisimme kuulemaan hänen ääntänsä evankeliumin sanassa. Sanan kautta tulee usko ja uskon kautta Jeesus asuu sydämessä. Kun meillä on Jeesus, meillä on syntien anteeksiantamus, elämä ja autuus.

*Hartauskirjasta
Voimattomalle voimaa
– joulukuun 23. päivän teksti*

ESTER

Esterin kirja antaa tilannekuvan Persian valtakauden tapahtumista juutalaisten pakkosiirtolaisuuden loppuvaiheessa.

Juutalaisille oli annettu oikeus palata entiseen kotimaahansa ja osallistua Jerusalemin jälleenrakentamiseen. Pulman muodosti helppo ja tuottoisa elämä, jonka useat juutalaiset olivat saavuttaneet siirtolaisuuden aikana. Ei haluttu vaihtaa mukavuuksia ankeaan ja rasittavaan jälleenrakentamiseen Jerusalemissa. Jumalan täytyi muuttaa yleistilannetta siten, että muuttohalukkuus syntyisi ja paluumuutto vilkastuisi. Persiaa hallitsi silloin Kserkses eli Ahas-

veros (486 – 465 eKr.), joka piti hallintoaan Susanin linnasta käsin.

Tapahtumat saivat alkunsa kuninkaan kolmantena hallitusvuonna, jolloin kuninkaallinen hovi kutsui kaikki merkittävät henkilöt juhlimaan 6 kk:n ajaksi valtakunnan loistoa ja menestystä. Juhlien loppuksi kaikille Susanin kaupungin asukkaille järjestettiin viikon kestävä puutarhajuhla. Kuningatar Vasti järjesti samaan aikaan palatissa naisille pidot.

Kuningas halusi esitellä kauniin puolisonsa Vastin kruunu päässä vierailleen ja kutsui hänen eteensä. Mutta Vasti kieltäytyi kuninkaan kutsusta eikä totellut käskyä vaan halusi näyttää valta-asemansa kuninkaan yli. Tästä seurasi

Kuningatar Vasti käytännössä kieltäytyi toimimasta kuningattarena ja miehensä puolisona. Kuningattaren ja vaimon asemaan kuului myös velvollisuuksia eikä vain oman hyvinvoinnin rakentamista. Vastin käytös oli vakava kapina sen aikaisia käytöstapoja vastaan. Kuningas toimi kuitenkin lievimmän rangaistuksen periaatteella, armollisesti.

se, että Vasti joutui luopumaan kruunustaan. Tilalle tuli valita uusi kuningatar. Alkoi kuningattareksi sopivan nuoren naisen etsintä ja valmennus. Näin ratkaistiin kysymys siitä, oliko miehen asema perheen päänä oikeutettu ja vaimon paikka miehelle alistettu.

Kuninkaan hovissa palveli arvostettu virkamies, juutalainen Mordokai, joka oli paljastanut kahden vartijan suunnitelman kuninkaan surmaamiseksi, joka tapahtumana kirjattiin tiedoksi kuninkaan arkistoon. Mordokailla oli huolenpito- ja kasvatusvastuu nuoresta, kauniista serkustaan Esteristä, joka pääsi uudeksi kuningattareksi valmennettavien joukkoon. Ester tulikin valituksi uudeksi kuningattareksi.

Hovissa kuningas nimitti uudeksi neuvonantajakseen agagilaisen Hamanin, joka ei voinut sietää Mordokaita koska tämä kieltäytyi kumartamasta häntä syntyperäänsä vedoten. Haman päätti tuhota kaikki valtakunnassa olevat juutalaiset. Tätä tarkoitusta varten Haman sai kuninkaalta valtakirjan juutalaisten tuhoamiseen. Lain muotoon laaditun käskyn toteuttamiseen ja siitä tiedottamiseen varattiin aikaa vajaa vuosi. *"Juoksijoiden mukana lähetettiin kaikkiin kuninkaan maakuntiin kirjeet, että oli hävitettävä, tapettava ja tuhotava kaikki juutalaiset, nuoret ja vanhat, lapset ja naiset, samana päivänä, kahdennentoista kuun, se*

on adar-kuun, kolmantentoista päivänä, ja että oli ryöstettävä, mitä heiltä oli saalista saatavana. Kirjeen jäljennös oli julkaistava lakina jokaisessa maakunnassa tiedoksi kaikille kansoille, että olisivat valmiit tuona päivänä." (Est. 3:13-14). Juutalaisille kuolemantuomion julistus oli herätys ja itsetutkistelun hetki. Alkoi koko valtakunnassa juutalaisia koskeva paasto. Siirtolaisten heikko asema valtaväestöön nähden tuli kaikille selväksi. Tämä vahvasti paluumuuton ajankohtaisuutta juutalaisten keskuudessa.

Hovissa juutalaisten kohtalo järkytti Mordokaita ja hän pukeutui säkkiin ja ilmoitti Esterille: *"Älä luulekaan, että sinä, kun olet kuninkaan linnassa, pelastut yksin kaikista juutalaisista. Jos sinä tänä aikana olet vaiti, tulee apu ja pelastus juutalaisille muualta, mutta sinä ja sinun isäsi perhe tuhoudutte. Kuka tietää, etkö sinä juuri tällaista aikaa varten ole päässyt kuninkaalliseen arvoon?"* (Est. 4:13-14).

Ester paljasti kuninkaalle Hamanin yrityksen tuhota koko juutalainen kansa — myös hänet syntyperänsä vuoksi.

Kun kuninkaalle paljastuu Hamanin pahuus, poistui hän hetkeksi puutarhaan ja sieltä tullessaan tapasi Hamanin vaimoonsa tarrautuneena. Kuningas määräsi Hamanin hirtettäväksi ulkona olevaan hirsipuuhun, jonka Haman oli juu-

ri pysyttänyt Mordokaita varten.

Kuningas antoi Mordokaille valtuudet estää juutalaisiin kohdistuva tuhoaminen. *"Kuningas sallii juutalaisten jokaisessa kaupungissa, missä heitä onkin, kokoontua puolustamaan henkeään hävittämällä, tappamalla ja tuhoamalla kansan ja maakunnan kaiken aseväen, joka heitä ahdistaa, sekä myös lapset ja naiset, ja ryöstämään, mitä heiltä on saatavana saalista, samana päivänä kaikissa kuningas Ahasveroksen maakunnissa, kahdennentoista kuun, se on adar-kuun, kolmantenatoista päivänä".* (Est. 8: 11-12). Juutalaiset asettuivat luvan saatuaan vastustamaan asein niitä, jotka hyökkäsivät

heitä vastaan. Juutalaiset eivät käyttäneet oikeuttaan vihollisen omaisuuden ryöstöön. Tapahtumien jälkeen useat juutalaiset palasivat takaisin kotimaahansa.

Mordokai sai kuninkaalta sinettisormuksen ja samalla korotti hänet Hamanilla olleeseen virkaan. Tapahtumien ja juutalaisten pelastumisen muistoksi on vietetty vieläkin vuotuista ilon ja uudistumisen Purim-juhlaa.

"Sillä juutalainen Mordokai oli kuningas Ahasveroksen lähin mies ja oli suuri juutalaisten keskuudessa ja rakas lukuisille veljilleen, koska hän toimi kansansa parhaaksi ja puhui koko heimonsa onnen puolesta." (Est. 10:3).

KP

Oi terve Joulumias

Oi terve, joulu armias!
On maan ja taivaan Kuningas
yön helmaan tullut päälle maan
mua autuutehen auttamaan.

Noin avuton, Sä avun tuot!
Noin köyhä, ikiaarteet suot!
Noin halpa vuode Sulla vaan
- mä Isän syliin mennä saan.

Sä tulit tänne itkulla,
niin että voisin riemulla
mä kerran jättää kurjan maan
ja nousta taivaan kunniaan.

Kun ihmisluontoon tulit Sä,
näin synnin palkka hirveä
jo maksettu on kokonaan
Sun käydessäsi kuolemaan.

Mä Sinulle, oi Jeesuksen
nyt annan köyhän sydämen.
Se ansiossas puhdas on
ja mulla jouluriemu on.

G.A. Aho
– Jeesus elää - runoja 1969

Jeesuksen syntymä

Tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta lähti käsky, että koko maailma oli kirjoitettava veroluetteloihin. Tämä merkitseminen oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana. Kaikki lähtivät luetteloihin merkittäviksi, kukin omaan kaupunkiinsa. Joosefin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beethlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua, veroluetteloihin merkittäväksi Marian, hänelle kihlatun vaimon kanssa, joka oli raskaana. Tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika täyttyi. Hän synnytti pojan, esikoisensa, kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa vierashuoneessa. Sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. Katso, heidän edessään seisoj Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja heidät valtasi suuri pelko. Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö; sillä katso, ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja*, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Tämä on teille merkinä: löydätte lapsen kapaloituna seimessä makaamassa. "Yhtäkkiä enkelin kanssa oli suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: "Jumalan on kunnia korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joihin hänellä on mielisuosio! "Tapahtui, kun enkelit olivat menneet heidän luotaan taivaaseen, niin miehet, paimenet, puhuivat toisilleen: "Menkäämme nyt Beethleheemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti." He menivät kiiruhtaen ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Kun he tämän olivat nähneet, he ilmoittivat sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta. Kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat. Mutta Maria talletti kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessään. Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet, kuten heille oli puhuttu. (Luuk. 2:1-20)

Linnut

***Katsokaa taivaan lintuja:
eivät ne kylvä eivätkä leikkaa
eivätkä kokoa aittoihin,
ja teidän taivaallinen Isänne
ruokkii ne. Ettekö te ole paljoa
suurempiarvoiset kuin ne?***
(Matt. 6:26)

Herra panee luodut meille esimerkiksi, oppiaksemme niistä murheitta uskaltamaan Jumalaan. Katsokaa taivaan lintuja, hän sanoo, ja oppikaa niistä. Ei yksikään kaarne murehdi elatuksestansa ja huomisesta ruoastansa, vaan asettuu yöksi pesäänsä lentääkseen sieltä huomenna ja löytääkseen syötävää sieltä, mistä Jumala on sitä sille määrännyt. Samoin tekevät muut linnut, kaikki ne löytävät riittävästi syötävää siitä huolehtimatta. Kun nyt taivaallinen Isänne niin ruokkii linnut, eikö hän sitten teitäkin ruokkisi? Ettekö te ole paljon suurempiarvoiset kuin linnut? Sen tähden linnut lentävät meidän silmiemme editse, saattaen meidät häpeään, koska ne ovat meidän opettajiamme. Jos kerran lintunen jättää murheensa ja käyttäytyy tässä kohden elävän pyhän ta-

voin, vaikkei sillä ole peltuja eikä riisiä, ei arkkuja eikä kellareita, laulaa, ylistää Jumalaa, on iloinen ja hyvällä mielin, tietäen itsellensä rakennetuksi riihen, jonka nimi on ”teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne”, miksemme tee niin mekin, joilla on se etu, että viljelemme vainioita ja kokoamme hedelmiä tallettaen niitä tarpeen varaksi? Tällä Kristus ei kuitenkaan kiellä meitä työtä tekemästä; onhan linnuillakin, vaikka eivät ne kylvä eivätkä niitä eivätkä tee sellaista työtä kuin ihmiset, oma työnsä: niiden täytyy levittää siipensä ja lentää ruokaa etsimään. Meidänkin tulee tehdä työtä. Työn Jumala

on säätänyt ihmisille, niin kuin on kirjoitettu: *"Otsasi hiessä sinun pitää syömän leipäsi"* (1 Moos. 3:19), ja *"Joka ei tahdo työtä tehdä, ei hänen syömäkään pidä"* (2 Tess. 3:10). Mutta kiellettyä on ihmisen ajatella, että Jumala on unhottanut hänet, ja luulla, että hänen on omalla murehtimisellaan hankittava elatuksensa.

Linnut ovat huolettomia, sillä ne tietävät, että niillä on rikas huolenpitäjä, taivaallinen Isä. Hän tahtoo olla myös meidän huolenpitäjämme, jos me vain sen uskoisimme ja tahtoisimme asian niin olevan. Tämä Isä osoittaa sen myös toiminnallaan antaessaan meille monta vertaa enemmän kuin linnuille. Miksi et siis tahdo uskoa häneen? Tee lintusten tavoin: opi uskomaan, laula, ole iloinen ja anna taivaallisen Isäsi huolehtia itsestäsi. Olethan onneton ihminen murheinesi, ellet tahdo luottaa Jumalaan. Mehän olemme kuitenkin pelkkiä houkkia murheinemme. Jos jyvän on kasvettava pellostä, tarvitaan siihen Jumala yksin antajaksi; ei meidän murheemme saa aikoihin mitään. Minkä me sille mahdamme, jos pellon kasvu palaa ja turmeltuu? Silloin nähdään ja ymmärretään, että kaikki on Jumalan kädessä. Mutta me ihmiset olemme nurinkurisia: emme opi uskomaan, vaan panemme uskon sijaan murheen.

Nämäpä lohdullisia sanoja ja suloisia esimerkkejä, jotka Herramme tässä eteemme kuvaa, ja niiden pitäisi todella taivuttaa meidät. Mutta surullista kyllä saamme kokea, että maailma ei uskalla Jumalaan, ei palvele Jumalaa, vaan mammonaa, ja ponnistelee ainoastaan kootakseen paljon rahaa. Joka siis tahtoo olla kristitty, älköön antako ahneuden ja murheiden voittaa itseänsä, vaan opetelkoon turvaamaan Jumalaan, tehköön työtä ja antakoon Jumalan huolehtia. Meidän tulee tehdä työtä ja nähdä paljon vaivaa, mutta kuitenkin tietää, ettei oma työemme vaikuta lopullista tulosta. Meidän tulee kyntää peltoa ja kylvää, ja kun vilja on kypsynyt, tulee se leikata; kuitenkin meidän täytyy tunnustaa, että kaikki oma työemme olisi ollut turhaa, ellei Jumala olisi antanut satoa. Jumalalle siis kunnia annettakoon, hänen siunauksensa tunnustettakoon ja häntä siitä kiitettäköön!

Martti Luther
– *Hengellinen virvoittaja*

Heikolla jäällä

– *Palaa takaisin. Jää on heikkoa.*
 – *Älä pelottele. Ole hiljaa. Kyllä jää kestää.*

Samassa jää pettää ja mies vajoaa.

Yllä oleva esimerkki havainnollistaa, miten ihminen usein suhtautuu uskonasioihin. Mutta kristinuskko ei pelottele helvetillä. Se varoittaa siitä, ettei kukaan sinne joutuisi. *"Jumala ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen"* (2 Piet. 3:9). Silti moni kulkee kadotuksen tietä. *"Se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät."*

Aihetta on varoittaa. Sen moni tunnustaa omassatunnossaan. Ihminen haluaa paaduttaa tuntonsa ja kulkea omaa tietänsä, vaikka tulevaisuus on synkkä. Kääntyä hän ei halua, hukkumisesta hän ei halua kuulla. Varoitusta hän pitää pelotteluna ja rakkautta vihana. Saadakseen tuntonsa tyyntymään ihminen on valmis alentamaan itsensä eläimen tasolle kaavan mukaan: Siihen puu maatu, mihin se kaatu. Sen mukaan ihmisellä ei olisi kuolematonta sielua, ei tilintekoa eikä tuomiota.

Jeesus sanoo: *"Älkää peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, mutta eivät voi tappaa sielua; vaan enemmän peljätkää häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin"* (Matt. 10:28). Ja Herran apostoli sanoo: *"Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän Kristuksen*

tuomioistuimen eteen, että kukin saisi sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää tai pahaa" (2 Kor. 5:10).

Olemme kaikki ansainneet Jumalan vihan ja tuomion. Älkäämme ylvästelkö. Jumala on majesteetti! Nöyrytkäämme hänen väkevän kätensä alle. Jumala on armollinen syntisille Poikansa tähden. Jeesus on kantanut edestämme Jumalan vihan. Häneen uskoen saamme nyt kaikki syntimme aivan armosta anteeksi. *"Jumala vanhurskauttaa jumalattoman."* Hän lukee meidän hyväksemme Kristuksen sovituksen. Jokainen, joka turvaa Jeesukseen, pelastuu.

Jeesuksen nimeen turvaten ei kukaan joudu häpeään. Et sinäkään, jonka alla jää jo rusahtelee. Jeesus nostaa hukkuvan pelastuksen tielle. Jokainen, joka on sille tielle nostettu, iloitsee, että häntä kerran varoitettiin. Jeesuksen seurassa ei ole vihaisia, vaan kiitollisia ihmisiä. Älä sinäkään moiti kristittyjä pelottelusta, vaan kuuntele omaatuntoasi ja tote: jää ratisee. Tule heikoilta jäiltä Kristuksen luo. Hän on tie, totuus ja elämä. Sitä tietä ei voinut kuolemakaan katkaista. Tule, kun Pyhä Henki kutsuu ja vetää.

Markku Särelä

– Sana on elämän lähde

Näenkö omat vikani

Matkalla kirkkoon eräänä sunnuntai-
na tapasin kaksi poikaa leikkimässä
pallolla. Toinen pojista heitti pallon
toiselle. Mielestäni se oli hyvin hei-
tetty. Mutta poika, jolle pallo heitet-
tiin, ei saanutkaan palloa haltuunsa.
Se putosi hänen käsistään. Hän när-
kästyneenä huudahti pallon heittä-
jälle: *"Etkö sinä edes osaa palloa
heittää?"* Sitten tuli hänen vuoronsa
heittää pallo kaverilleen. Pallo meni
pahasti syrjään. Kun hänen kaverinsa
ei saanut palloa kiinni, pallon heittäjä
huusi: *"Sinä et koskaan osaa olla
siellä, mihin pallo tulee."* – Syy oli
siis aina toisessa. Ei koskaan hänessä
itsessään.

Meitä kaikkia tahtoo vaivata sama
vika. Näemme vikaa toisissa – emme
itsessämme. Näin on ollut syntiin-
lankeemuksesta saakka. Kun Aadam
oli langennut syntiin, Jumala kutsui
hänet tilintekoon. Aadam sanoi: *"Vai-
mo, jonka annoit olemaan minun
kanssani, antoi minulle siitä puusta
ja minä söin."* Ja kun Jumala vaati Ee-
valta selitystä, Eeva sanoi: *"Käärme
petti minut, ja minä söin."*

Raamattu kehottaa meitä tunnus-
tamaan syntimme sekä Jumalalle,
että toinen toisellemme. Apostoli
Johannes kirjoittaa: *"Jos me tunnus-
tamme syntimme, on hän uskollinen
ja vanhurskas niin, että hän antaa
meille synnit anteeksi ja puhdistaa
meidät kaikesta vääryydestä. Jos sa-
nomme, ettemme ole syntiä tehneet,
niin me teemme hänet valhettelijaksi,
ja hänen sanansa ei ole meissä."* (1
Joh. 1:9, 10) Jaakob kirjoittaa: *"Tun-
nustakaa siis toisillenne syntinne ja
rukoilkaa toistenne puolesta."* (Jaak.
5:16)

Olla tunnustamatta syntiämme
merkitsee sitä, että meille ei kelpaa
Jumalan armo. Jos emme näe it-
sessämme syntiä, tai jos emme ole
valmiita myöntämään, että olemme
syyllisiä, silloinhan emme tunne
tarvitsevamme Vapahtajaa. Evanke-
liumin hyvä sanoma ei merkitse meil-
le mitään. Jäämme ilman niitä kalliita
lahjoja, jotka Jeesus ansaitsi kaikille
syntisille – ilman syntien anteeksian-
tamusta, elämää ja autuutta.

Tutkikaamme siis itseämme ja
kysykäämme: Miten on asianlaita
kohdallani? Olenko minä liian valmis
itseäni puolustamaan ja toisia syyt-
tämään? Onko minun vaikeata huo-
mata omat vikani? – Ja jos meidän
täytyy näihin kysymyksiin vastata
myönteisesti, silloin meidän tulee
verrata ajatuksiamme, sanojamme
ja töitämme Jumalan kymmeniin
käskyihin. Nämä käskyt, jotka ovat
Jumalan laki, kyllä osoittavat meille,
että olemme syyllisiä ja avun tarpees-
sa, jos tahdomme pelastua.

Kiitos armolliselle Jumalallem-
me, että apu ei ole kaukana, kun
omatunto alkaa syyttää ja laki alkaa
tuomita. Apu on Raamatun Sanassa,
Kristuksen evankeliumissa, joka lu-
paa: *"Hänessä (Kristuksessa) meillä
on lunastus hänen verensä kautta,
rikkomustensa anteeksiantaminen
hänen armonsa rikkauden mukaan."*
Uskokaamme tämä lupaus ja olkaam-
me turvallisín mielin.

Synnintunto ja usko Jeesukseen
säilyvät meillä ainoastaan niin kauan,
kun pysymme Kristuksen Sanassa.
Olkoon tämä Sana siis meidän joka-
päiväinen ruokamme.

Rupert Efraimson
– Herrani elää

Kristuksen palvelija

**Niin pitääköön jokainen meitä
Kristuksen palvelijoina ja
Jumalan salaisuuksien
huoneenhaltijoina.**
(1 Kor. 4:1)

Näillä sanoilla apostoli ilmoittaa selvästi ne ominaisuudet, joita jokaisella oikealla saarnaajalla tulee olla. Sellaisina kuin seurakunnan tulee heitä Jumalan sanan mukaan pitää, heidän tulee epäilemättä myös olla teossa ja totuudessa.

Ensimmäinen apostolin mainitsema seikka on se, että heidän täytyy olla Kristuksen palvelijoita. Oikea saarnaaja on siis ensinnäkin vain se, jonka Kristus on itse asettanut virkaan. Siihen, että Kristus itse on lähettänyt saarnaajan, kuuluu kaksi asiaa. Ensinnäkin se, että saarnaaja on Kristuksen kutsuma pyhään virkaan. Kristus on näet antanut uskovalle seurakunnalleen taivaanvaltakunnan avaimet ja siten myös vallan valita, kutsua, vihkiä virkaan ja asettaa virkaan hänen nimessään ja toimimaan hänen puolestaan hänen palvelijoinaan. *"Kristuksen palvelija"* eli Kristuksen itsensä lähettämä ja kutsuma ei ole siis sellainen, joka kuten hurmahenget kerskuvat, on *"hengen"* kuljettama, vaan vain

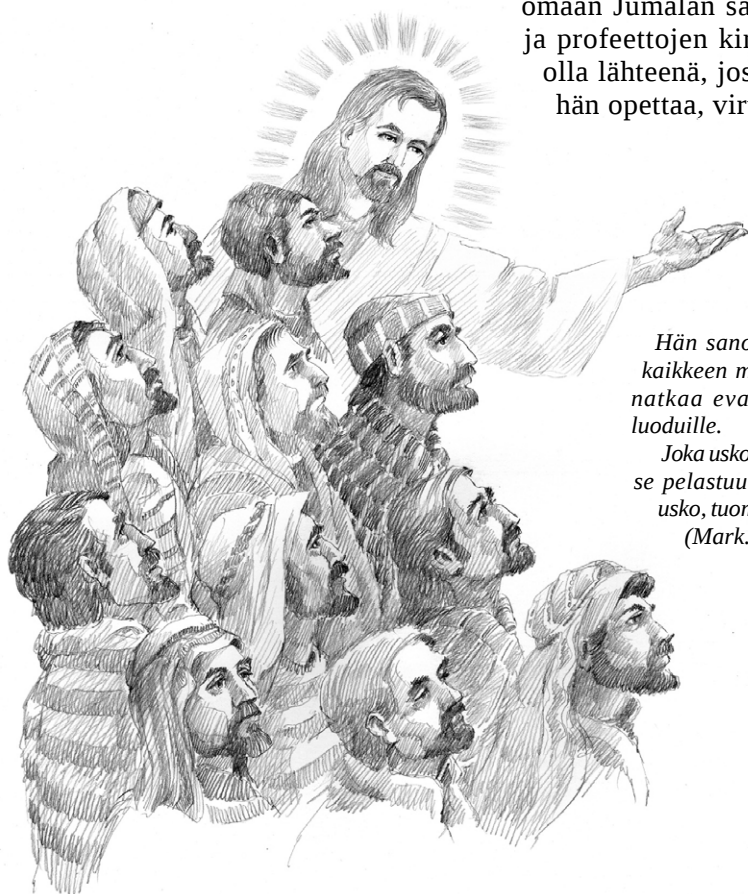
se, joka voi osoittaa seurakunnan kutsun, jonka paimenena hän tekee parastaan.

Apostoli ei nimitä tekstissämme oikeita paimenia herroiksi, hallitsijoiksi, käskijöiksi eikä valtaapitäviksi, vaan Kristuksen palvelijoiksi. Alkutekstissä apostoli käyttää sanaa, joka tarkoittaa kaleeriorjaa. Kristus itse haluaa olla kirkkolaivansa päällikkö. Hän itse käyttää sen peräsiintä. Saarnaajien tulee olla vain hänen kaleeriorjiaan. Niinpä Kristus sanoo opetuslapsilleen muun muassa: *"Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina hallitsevat heitä, ja että suuret käyttävät valtaansa heitä kohtaan. Näin älköön olko teillä keskenänne, vaan se, joka keskuudessanne tahtoo tulla suureksi, olkoon palvelijanne, ja se, joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, olkoon orjanne."* (Matt. 23:8; 20:25ss.) Sen vuoksi apostoli Pietari ei varoita ainoastaan aikansa saarnaajia kuin sormella heristäen: *"ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina"* (1 Piet. 5:3). Nöyrät apostolit sanovat myös itsestään: *"Mikä Paavali sitten on ja mikä taas Apollo? Palvelijoita, joiden kautta te olette tulleet uskoviksi,*

palvelijoita sen mukaan, mitä Herra on heille kullekin antanut" (1 Kor. 3:5). "Ei niin, että vallitsemme teidän uskoanne, vaan yhdessä edistämme teidän iloanne" (2 Kor. 1:24). Pyhä Paavali todistaa korinttolaisilleen: "Sillä emme saarnaa itseämme, vaan Kristusta Jeesusta, että hän on Herra, mutta me itse olemme teidän palvelijoitanne Jeesuksen tähden." (2 Kor. 4:5)

Kuitenkaan apostoli ei sano tekstissämme ainoastaan: "Niin pitääköön jokainen meitä Kristuksen palvelijoina", vaan hän lisää: "ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina".

Tämä sisältää ensiksikin sen, ettei oikea saarnaaja tule omine salaisuuksineen, vaan yksinomaan Raamatussa ilmoitettujen Jumalan suurten salaisuuksien kanssa. Lyhyesti sanoen: ei ihmisana mukanaan, vaan yksinomaan Jumalan sana. Apostolien ja profeettojen kirjoitusten tulee olla lähteenä, josta kaikki, mitä hän opettaa, virtaa puhtaana.

Hän sanoi heille: "Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumi kaikille luoduille.

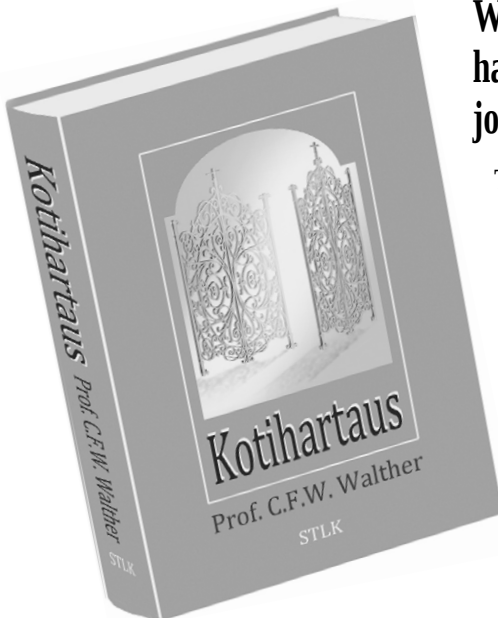
Joka uskoo ja tulee kastetuksi, se pelastuu, mutta se, joka ei usko, tuomitaan kadotukseen. (Mark. 16: 15-16)

Apostoli ei sano oikeita opettajia ainoastaan Jumalan salaisuuksien julistajiksi, vaan myös niiden "huoneenhaltijoiksi". Tällä asialla on suuri merkitys. Huoneenhaltija ei käytä rajatonta valtaa eikä vain jaa lahjoja. Hän hallitsee toisen omaa ja hänellä on tiukka toimintaohje, jolla hänelle on määrätty antamaan vain talonväelle ja jokaiselle heistä sen, mitä hän tarvitsee. Oikea saarnaaja on siis vain se, joka ei ainoastaan julista Jumalan sanaa, nimittäin lakia ja evankeliumia, puhtaasti ja lyhentämättömänä, vaan joka osoittautuu

tuu uskolliseksi huoneenhaltijaksi, joka kuten apostoli eräässä toisessa paikassa kirjoittaa: "*jakaa oikein totuuden sanaa*" (2 Tim. 2:15) tai kuten Kristus sanoo: joka "*palvelusväelleen antaa ruuan ajallaan*" (Matt. 24:45).

Anna meille niitä, jotka pelotta osoittavat oikean tien autuuteen. Auta heitä Hengelläsi, ettei keskuutemme tuoda takaisin vanhaa hirveätä yötä. Aamen.

Carl Ferdinand Wilhelm Walther
– Kotihartaus

Waltherin kotihartauskirjassa on hartaus ja rukous kirkkovuoden jokaiselle päivälle.

Tämän kirjan välityksellä pääsemme tutustumaan siihen, millaista aito luterilainen kristillisyyks oli 1800-luvulla. Voimme verrata omaa uskomme siihen uskoon, jota tri C.F.W. Walther julistaa, ja tehdä parannusta siinä, missä on aihetta.

Kovakantisessa, A5-kokoisessa kirjassa on lähes 800 sivua. Hinta on 50 €. Lisätietoa kustantajalta: www.luterilainen.com

Miten löydän joulun

Ennen joulua aletaan jo aikaisin valmistella sen viettämistä. Suunnitellaan lahjojen valmistamista ja hankkimista tai ainakin valmistetaan jouluruokia tai suunnitellaan joulumatkoja. Toiset puhuvat tontuista ja joulupukeista. Tulee sitten joulu ja kaikkea tätä tehdään ja nautitaan. Niin on voitu saavuttaa perinteistä joulutunnelmaa.

Kristityn joulu löydetään toisella tavalla. Sopii kyllä valmistella ja viettää herttaista joulujuhlaa perinteisine tapoineen, mutta todellinen joulu edellyttää toisenlaista valmistautumista. Se tahtookin häipyä noihin ulkonaisiin tapoihin, kuten muutenkin jumalallinen tahtoo peittyä ajallisuuteen. Vain lapsenmielinen usko löytää oikean joulun ja tämä usko taas perustuu siihen Jumalan sanaan, joka todistaa meille Vapahtajamme silloin syntyneen maailmaan.

Kaukaa menneisyydestä kuului juhlallinen ennustus: *"Kansa, joka pimeydessä vaelttaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa valo. Sinä lisäät kansan, annat sille suuren ilon. ... Sillä lapsi on meille syntynyt, Poika on meille annettu..."* (Jes. 9:1, 2, 5)

Se ennustus toistui siitä lähtien ja ajan merkitkin viittasivat kohti Kaanaanmaata ja Betlehemiä. Näitä ennustuksia ja viittoja seurasivat Itämaan viisaat ja löysivät Vapahtajan. Todelliset tapahtumat kulkevat aina omaa tietään. Niin silloin kuin nytkin.

Jos tahdot löytää Jumalan joulun, niin ota vastaan enkeli Gabrielin il-

moitus neitsyt Marialle: *"Pyhä Henki tulee päällesi, ja Korkeimman voima levittää varjonsa yllesi. Sen tähden myös se pyhä, mikä syntyy, kutsutaan Jumalan Pojaksi"*. (Luuk. 1:35)

Kuule sitten, kuinka jälleen enkeli ilmoitti Vapahtajan syntymän paimenille ja heidän kauttaan koko maailmalle — meillekin: *"Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä maakaamassa."*

Paimenet menivät Betlehemiin katsomaan, mitä oli tapahtunut ja minkä Herra oli heille ilmoittanut. He löysivät Jeesus-lapsen enkelin ilmoituksen mukaisesti seimessä maakaavana. Silloin he ilmoittivat siellä sen sanan, mikä heille oli puhuttu tästä lapsesta. Näin oli maailman varjossa löytynyt Vapahtaja. Jumalan sana häivytti ajallisen rajoituksen ja toi esiin Jumalan meille ilmestyneen armon ja totuuden. Siellä vallitsi oikea jouluilo. Siitä kiitettiin ja ylistettiin Jumalaa.

Samalla tavalla mekin myös tänä jouluna löydämme Vapahtajan — juuri ja yksinomaan seimessä maakaavana. Rientäkäämme paimenten kanssa Häntä Jumalan sanan kirkkaudessa katsomaan. Silloin mekin hänet löydämme ja olemme löytäneet joulun. Kiitäkäämme joulutaivoillamme Jumalaa tästä meillekin kuuluvasta suuresta ilosta.

Tällaista joulua kaikille teille sydämellisesti toivottaen (jouluna 1963).

A. Aijal Uppala

Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. (Gal. 3:26)

Paavalin, tuon verrattoman uskon opettajan huulilla on aina tällaisia sanoja: ”uskon kautta”, ”uskossa”, ”uskosta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa” jne. Hän ei sano: Te olette Jumalan lapsia, koska teidät on ympärileikattu, olette kuulleet lakia ja tehneet sen vaatimia tekoja, niin kuin juutalaiset luulottelivat ja valeapostolit opettivat, vaan: uskon kautta Kristukseen Jeesukseen. Laki siis ei tee — ja paljoa vähemmän siis ihmissäännökset — Jumalan lapsia; se ei voi saada aikaan uutta luomusta eikä uutta syntymää. Vanhan syntymän, jolla olemme syntyneet perkeleen valtakunnan jäseniksi, se kyllä panee katseltavaksemme, meitä näin valmistaen sitä uutta syntymää varten, joka toteutuu uskossa Kristukseen Jeesukseen, eikä lain kautta, niin kuin Paavali siitä päivänselvästi todistaa: *”Te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia”*. On kuin hän sanoisi: Vaikka laki on teitä kiusannut, nöyryyttänyt ja tappanut, se ei kuitenkaan saanut teitä vanhurskaiksi, ei saanut teitä Jumalan lapsiksi, mutta usko sai. Mikä usko? Usko Kristukseen. Siis usko Kristukseen tekee Jumalan lapseksi, eikä laki. Samasta asiasta on kirjoitettu Johanneksen evankeliumissa: *”Niille, jotka uskovat —,*

hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi” (Joh. 1:12).

Sen tähden kristityn omatunto ei tiedä laista mitään, vaan katsoo ainoastaan Kristukseen, jonka kautta hän on tullut tähän sanomattomaan kunniaan: Jumalan lapseksi. Niin tulee meidänkin tehdä, jos tahdomme olla kristittyjä ja jos omantunnon kiusauksessa ja kuoleman hädässä tahdomme saada lohdutuksen. Älkäämme turvautuko mihinkään muuhun kuin yksin Kristukseen uskolla, sanoen: minä uskon Jeesukseen Kristukseen, Jumalan Poikaan, joka minun edestäni on ristiinnaulittu ja kuollut, jonka haavoissa ja kuolemassa minä näen syntini, mutta jonka näen myöskin ylösnousemuksellaan voittaneen minun syntini, kuoleman ja perkeleen ja hankkineen minulle vanhurskauden ja iankaikkisen elämän; en tahdo kuulla enkä nähdä mitään muuta kuin yksin hänet. Tämä on oikea

usko, ja se meillä olkoon Kristukseen. Sen kautta me yhdistymme Kristukseen ja tulemme hänen jäsenikseen ja Jumalan lapsiksi.

Kuinka ylistettävä onkaan se sanoinkuvaamaton armo ja kirkkaus, mikä meillä on Kristuksessa Jeesuksessa, se että me kurjat syntiset, luonnostamme vihan lapset,

pääsemme kuin pääsemmekin siihen kunniaan, että meistä uskon kautta Kristukseen tulee Jumalan lapsia ja perillisiä sekä Kristuksen kanssaperillisiä, taivaan ja maan herroja, — vaikka eihän mikään kieli, ei ihmisen eikä enkelin, saata sitä kirkkautta kylliksi ylistää!

Martti Luther
– Hengellinen virvoittaja

Herra, anna uskollisia paimenia seurakunnillesi!

Suo, Herra, sama Henkes meille,
Kuin annoit kerran apostoleille.
He vaikka joutui vaarain teille,
Niin sanaa julisti he kansoille,
He veivät armokutsus maailmaan,
Sä autoit kansat siihen uskomaan.

Suo Henkes, että liekkis yhä
Ois sinun työssäs yhtä väkevä,
Sä vielä kutsu, Herra pyhä,
Sun elos harrasta työväkeä.
On paljon kypsynyttä eloa,
Vaan vähän väkeä on pellolla.

Sä olet kehottanut meitä
Työmiehiä sun työhös anomaan,
Siks älä kasvojasi peitä,
Vaan riennä seurakuntaas
kuulemaan.
Me saamme luottaa lupaukseesi,
Sä että täytät pyynnöt kansasi.

Ah Herra, johda työtäs aina,
Tee väkeviksi sanas saarnaajat,
Sä anna heidän innokkaana
Sun työssäs olla uupumattomat.
Kun valtakuntas sanaa
saarnataan,
Niin saatanalta valta murretaan.

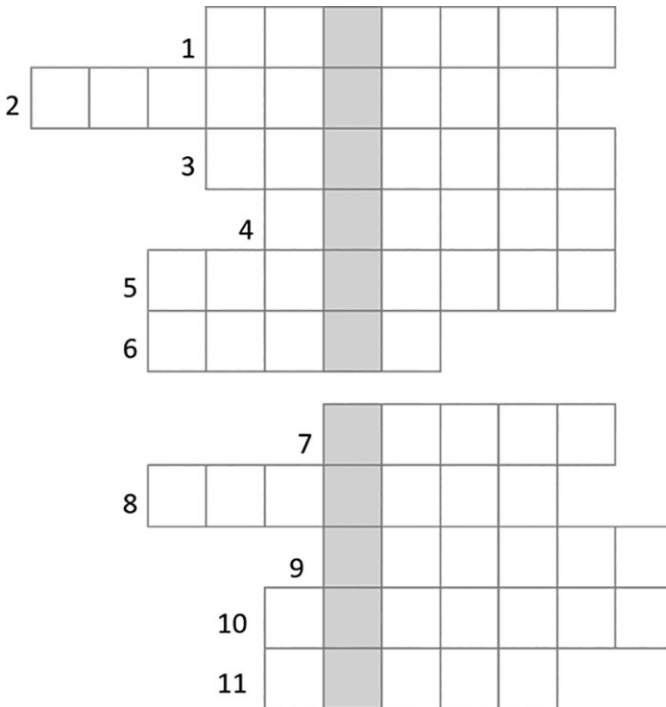
C.H. von Bogatzky, virsi 183:1-4. (VK 1938)

Jouluevankeliumi-ristikko

Kirjoita ristikkoon vihjeiden perusteella sopivat sanat. Apua saat tarvittaessa jouluevankeliumista (Luuk. 2:1-20), jossa esiintyvät kaikki ristikon sanat. Sen jälkeen järjestä tummennetut kirjaimet uudelleen saadaksesi selville joulun keskiössä olevan tärkeän asian.

1. Augustuksen arvonimi Jeesuksen syntymän aikaan
2. Joosef lähti tähän kaupunkiin merkittäväksi veroluetteloihin
3. Tästä kaupungista Joosef lähti matkaan
4. Ilmestyi paimenille
5. Syyrian maaherra
6. Joukko lampaita tai muita eläimiä
7. Maria talletti hänelle sanotut sanat tänne
8. Alue, jolla Jeesuksen vanhemmat asuivat
9. Eläinten kaitsija
10. Paimenten huulilta kuului _____ Jumalalle
11. Jeesuksen äiti

Joulun keskiössä on: _____

ILMOITUKSIA

Muutoksia seurakuntien tilinumeroihin

Luterilainen-lehden tilausmaksujen, lahjoitusten, kirjamyynnin ja kirkkokunnan tilit yhdistyvät. Tampereen ja Helsingin seurakuntien tilinumerot pysyvät samoina.

Alla myös tiliemme tarkat maksun saajan nimet. Verkkopankit tarkastavat nykyään tilisiirroissa, että maksun saajaksi kirjoitettu nimi on täsmälleen sama kuin pankin tilitiedoissa.

Tampereen seurakunta: FI74 5700 0220 0405 23

Maksun saaja: TAMPEREEN TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN SEURAKUNTA

Helsingin seurakunta: FI75 1270 3000 0189 73

Maksun saaja: HELSINGIN TUNNUSTUKSELLINEN

Kirkkokunta, Luterilainen-lehti, kirjamyynti ja lahjoitukset:

FI71 5730 0821 3936 14 — *Huom. muuttunut tilinumero!*

Maksun saaja: SUOMEN TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN KIRKKO

TAMPEREEN SRK:N JOULUJUHLA

pidetään Kangasalan VPK:n kokoustiloissa **su 30.11.** alkaen **klo 11:00** ehtoollisjumalanpalveluksella. Osoite on Atrakuja 4, Kangasala (Lahdentien läheisyydessä Kangasalan keskustasta hieman Tampereelle päin).

Tilat ovat uudet, siellä on piano, keittiö ja sinne mahtuu 50 henkeä. Parkkitila ei lopu kesken: autot voi jättää rakennuksen taakse tai sivulle tontin reunalle, mutta ei etupuolelle, jotta paloautot pääsevät tarvittaessa liikkumaan. Kokoustilaan kulku on rakennuksen etupuolelta (kadun puolelta).

YHTEYSTIEDOT

**Helsingin seurakunnan
pastori:** Jānis Dimza

STLK:n internetsivut:
www.luterilainen.com

Pyhäkoulun internetsivut:
www.luterilainen.com/pyhakoulu

Tampereen seurakunnan esimies:
Timo Virolainen
puh. 044 547 9564
timo.virolainen@enercotek.fi
Papinkatu 5D 64, 33200 Tampere

Lapsille videoita Raamatun kertomuksista:

www.luterilainen.com/videoita

www.pyhakoulu.fi

**Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin,
jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkaan**

Etsimme nuoria miehiä ja jo varttuneitakin, jotka tuntevat sydämessään kutsumusta ja kiinnostusta pyhään saarnavirkaan. Pääasia on, että heillä on halu toimia sielujen pelastamiseksi ja että heillä on kiinnostus Jumalan sanaan ja luterilaiseen oppiin. Kirkkomme antaa heille opetusta ja käytännön harjoitusta, jonka jälkeen heitä voitaisiin esittää seurakunnille kutsutaviksi pastorin virkaan.

Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pastorin elinikäiseen kutsumukseen, ota yhteyttä: Timo Virolainen, 044 547 9564.

Raamattu sanoo: ***”Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloön toimeen.”*** (1 Tim. 3:1)

**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

TOIMINTATIEDOT

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto
39 A.

Tampereen lukujumalanpalvelukset klo 11. Tilaisuudet pyritään lähettämään jäsenille videoyhteyden kautta.

- 16.11.
- 30.11.* Joulujuhla, Kangasalan VPK, klo 11 (HPE)
- 21.12.
- 25.12. Joulukirkko Marttala

*Tampereen srk:n joulujuhla
su 30.11.2025 alkaa pastori
Jānis Dimzan pitämällä
ehtoollisjumalanpalveluksella
klo 11:00. Paikkana on siis
Kangasalan VPK:n kokoustilat
(Atrakuja 4, Kangasala).
Tervetuloa!

Tilaisuus pyritään lähettämään
myös etänä. (bit.ly/stlk-jpl)

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1.

Lukujumalanpalvelukset klo 11
Helsingissä:

- 16.11.
- 23.11.
- 7.12.

Ehtoollisjumalanpalvelukset ja
yhteiset juhlat klo 11 Helsingissä:

- 2.11. Uskonpuhdistusjuhla
- 14.12. Joulujuhla

Lisätietoja, muutoksia ja muiden paikkakuntien tilaisuuksia
ilmoitamme verkkosivuillamme: www.luterilainen.com/osallistu

LHT-Posti Oy
Posti Green

Sisällys:

Katso, sinun kuninkaasi tulee sinulle, Martti Luther	192
Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja..., Martti Luther	193
Adventti, Rupert Efraimson	195
Lähtö paratiisista, Carl Manthey-Zorn	197
Paimenet vartioivat laumaansa, Voimattomalle voimaa.	198
Uusi taivas ja uusi maa, Carl Manthey-Zorn	199
Jeesus-lapsen maailmaan tulemisesta, Rupert Efraimson	200
Monen ahdistuksen kautta, Martti Luther.	206
Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan... Martti Luther	207
Psalmi 24, Carl Manthey-Zorn	208
Tulitikkurasia, Eeva Voima	210
Sijaa Jeesukselle, Voimattomalle voimaa.	211
Ester, Kimmo Pälikkö	212
Oi terve Joulu armias, G.A. Aho.	214
Jeesuksen syntymä	215
Linnut, Martti Luther.	216
Heikolla jäällä, Markku Särelä	218
Näenkö omat vikani, Rupert Efraimson	219
Kristuksen palvelija, C.F.W. Walther	220
Miten löydän joulun, A.A. Uppsala	223
Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia, Martti Luther	224
Herra, anna uskollisia paimenia seurakunnillesi! C.H. von Bogatzky	225
Tehtäviä, ilmoituksia ja toimintatietoja	226

SEURAKUNTIEN TILINUMEROITA:

Kansi: Talviaamu,
Kimmo Pälikkö

Tampere - FI74 5700 0220 0405 23

Maksun saaja: TAMPEREEN TUNNUSTUKSELLINEN LUTERILAINEN SEURAKUNTA

Helsinki - FI75 1270 3000 0189 73

Maksun saaja: HELSINGIN TUNNUSTUKSELLINEN

Kirkkokunta, Luterilainen-lehti, kirjamyynti ja lahjoitukset:

FI71 5730 0821 3936 14 — Huom. muuttunut tilinumero!

Maksun saaja: SUOMEN TUNNUSTUKSELLINEN LUTERILAINEN KIRKKO

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Tilaushinta 2026: Kotimaassa 25 € vuosikerta, ulkomaille 35 €

Toimitus: Vt-päätoimittaja Kimmo Pälikkö, kimmo.palikko@kp-art.fi

Taitto: Viestipaino, **Kuvitus:** Kimmo Pälikkö

Lehden tilaukset ja osoitemuutokset voi tehdä lähettämällä sähköpostin osoitteeseen tiedotteet@luterilainen.com.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com